

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Serpentis cum Eua collocuti forma & pulchritudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bestiæ hominibus, nocere non potuissent; quia quàm diu Adam DEO seruivit, etiam illi bestiæ perfectissimè subjectæ seruierunt: idem est dicere, ait Glossa interlinearis, *præsit piscibus maris &c: ac si diceret, Dominus sit omnium inferiorum*: postea tamen, sicut ille DEO, ita illi bestiæ rebellauerunt. Habuit ergo, quod timeret, cum id peccato meruit. Ratio tamen illi relicta est, ut caueret. Ex quo fundamento duplex quæstio soluitur, cur nempe Eua non horrerit, cum serpente colloqui? & quamobrem, etiam post peccatum, homo dicatur Dominus bestiarum?

Ad primam quæstionem quod attinet; 1. Constat Euam à serpente seductam. 2. Constat, non seductam à naturali serpente; qui quia ratione, & sermocinandi facultate est destitutus, cum Eua naturaliter colloqui, & de imposito præcepto disputare non potuit. 3. Constat, Euam à diabolo propriè ac principaliter deceptam. *Quoniam Deus creauit hominem inexterminabilem, seu quodammodo immortalem, & ad imaginem similitudinis suæ fecit illum. Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbem terrarum.* Et ut Christus Seruator ait: *ille erat homicida ab initio*; quia primos homines ad peccatum, & per peccatum ad mortem induxit, mortiq; obnoxios fecit. 4. Constat diabolum, per os serpentis, eo modo, locutum fuisse, quo solet aliàs, per energumenos verba humana formare, ac loqui linguis, quas ipsi etiam arreptitij nunquam intellexerunt; aut quo pacto bonus angelus, per asinam, Balaam malè euntem castigauit. His ita se habentibus, posset meritò quispian scripturæ imperitus quærere. Cur serpente omni callidior, cacodæmon, illis exunijs aut induijs usus sit? Inepè enim laruam formidabilem inducit, qui vult blandiri; neque terrere debet aucep̄ auès, quas vult fallere. Cùm igitur serpentis aspectus sit horribilis, incallidè posset videri fecisse insidiator ille, quando, in serpente, Euam compellauit. Sed profectò incallidè non fecit, cùm illi cognitissimum esset, ita tunc animal omne hominis esse in potestate, ut nullum Eua nocere, nullum ei horrorem, aut timorem iniicere posset.

Sunt qui existiment, serpentem maximè opportunum fuisse ad Euam delinendam, ac jacudissimè deuinciendam, cùm astutissimus humani generis hostis utique non deformem aliquem, sed

Glossa in terlip. Gen. 1. 26.

VIII.

Sap. 2. 23. Ioann. 8. 44.

Num. 22. 30.

IX.

vnum

Solin. c. 29.

Philip. Melanchthon. in explicat. Euang. die Palæstis. c. 1.

vnnum de venustioribus delegerit, quem Scytalem vocant, de quo Solinus tradit, quod tanta præfulgeat tergi varietate, ut notarium gratia, videntes retardet, & quoniam reptando pigrior est, quos assequi nequit, miraculo sui capiat stupentes. Hodie adhuc in Asia circumferuntur serpentes, in quibus habitat diabolus, ait diaboli quidam apollo. Bonum est, adolescentes hoc scire. Sunt quidam prestigiatores in Asia, qui circumueunt per totas insulas, & gestant serpentes, quibus saltantibus putant purgari domos; sic, ut nulli serpentes intrent, aut inficiant eas ados (audiui ista à bonis & honestis viris, qui viderunt) ita autem agere solent. Gestant serpentes in vase cupreo, vnum atq; alterum, & cum veniunt in domum, aperiunt vas, & incipiunt ludere tympanis, tunc paulatim assurgit serpens, & aperit rictum oris, ex quo, post incantationem, prodit caput facie virginea pulcherrima. Est imaginacula similis capiti virginis. Tandem iterata incantatione sensim retrahit serpens, & abdit caput in os. Ipse verò serpens fit languidus, & quasi exanimatus recedit, quia diabolus cruciat eum. Hac non sunt fabulosa. Et sic diabolus transformauit se in serpentem, quando decepit Eua, & Adam. Prona utique illecebrâ, si non fabulosa, & cui subscribunt quidam pictorum penicilli,

X.

S. Augustin. lib. 11. de Genes. ad lit. cap. 3.

Quantquam & illud, cum D. Augustino dici possit: Non esse putandum, quod diabolus serpentem, per quem tentaret, elegerit; sed cum decipere cuperet, non nisi, per illud animal potuisse, per quod posse à Deo permissus est. Nocendi enim cupiditas inest cuiq; à se; sed potest à solo Deo esse. Quod si quis scire velit, cur Deus non permiserit demoni, in leonis, aut draconis, aut alterius immanioris bestiae latrocinia hominem aggredi? respondent sacri interpretes, ipsum demonem fuisse quavis bestia immaniore ac fortiore, quia non est super terram potestas, qua comparetur ei, qui factus est, ut nullum timeret; sed noluisse diuinam prouidentiam, ut homini, in statu innocentia, vis inferretur. Vsq; adeo eum vndique muniuit, ut nisi liberè vellet, non posset superari, aut capere detrimentum. Itaque, quem viribus non potuit vincere, fraude cepit Orcus. Ad fraudem autem aptissima erat callidissima bestiarum; ex cuius proinde intuitu solo moneri potuit Eua, ut à fraude sibi caueret. Non cauit misera: digna igitur facta est, quæ postea formidaret anguem, cui prius dominabatur. Quam poenam Deus ipse expressit,

Iob. cap. 1.

XI